

М.

Підлили в лямпаду масла,
Щоб лямпада не погасла,
Щоб світила з неба, ясна,
Та на ясла.

Біля ясел — Мати Божа,
Мати Божа, Панна гожа,
Панна чистая, хороша,
Наче рожа.

В ясла глянула, розквітла,
І на мить немов осліпла, —
Стільки впало в очі світла,
Стільки срібла!

«Тепле — сіно, та не дбсить, —
Загорнути Його в коси-б...»
Теплу ніч у Бога просить
йому Йосип.

Просиш, Йосипе, не всує —
Круторогі у хліву є, —
Нім — язик, та вухо чує:
Бог вартує.

Ось вони все ближче, ближче,
Сиві, гливі і які ще...
На дитину кожен дише,
Щоб тепліше...

Як ляпда повномасла,
Світить Панна чиста-красна.
Повні срібла, світять ясла.
Ноче ясна!

Прага, 1936

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка «STEFANOS I».